

**v zemích historických. Lhostejno, že změna sídla provedena byla již v obchodním rejstříku soudu slovenského a v obchodním rejstříku p o b o č n é h o závodu v zemích historických.**

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, R II 479/23.)

**R e j s t ř í k o v ý s o u d**, vyřizuje opověď akciové společnosti, již oznamovala přemístnění svého sídla z Bratislavy do Nového Jičína, vyzval ji, by do dvou měsíců předložila potvrzení, že ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov o přemístnění sídla firmy. **R e k u r s n í s o u d** usnesení potvrdil.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

**D ů v o d y:**

Jelikož usnesení soudu první stolice bylo napadeným usnesením rekursního soudu potvrzeno a nejde o protizákonnost ani o rozpor se spisy, jest dovolací rekurs podle §u 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. nemístným. Rekursní soud právem poukazuje k ustanovení čl. 214 obch. zák. a §u 15 akc. regulativu, dle nichž každé usnesení valné hromady, jehož předmětem jest změna stanov, vyžaduje, by bylo platným, státního schválení. Jde o změnu sídla hlavního závodu akciové společnosti, jež tato překládá na území, v němž platí obchodní zákon ze dne 17. prosince 1862, čís. 1 ř. zák. pro rok 1863 a nařízení ministerstva vnitra, financí, obchodu, spravedlnosti a orby ze dne 20. září 1899, čís. 175 ř. zák. (akciový regulativ) a musí soud rejstříkový při posuzování náležitostí, jichž třeba ku povolení zápisu, jen k těmto předpisům přihlížeti. Nerozhodno jest, že přeměna sídla hlavního závodu provedena byla již v obchodním rejstříku sedrie Bratislavské, neboť zápis tento nemůže nahraditi náležitostí, jichž se vyhledává ku povolení zápisu do obchodního rejstříku krajského soudu v Novém Jičíně, jenž vázán jest předpisy svrchu vytčenými. Rovněž nepodstatnou jest námitka, že zápis, o nějž se jedná, proveden byl v obchodním rejstříku krajského soudu v Mor. Ostravě, kde jest závod p o b o č n ý, ježto osud tohoto zápisu právě tak jako zápisu Bratislavského jest odvislým od konečného provedení zápisu v obchodní rejstřík soudu sídla závodu hlavního, totiž krajského soudu v Novém Jičíně.

**Čís. 3373.**

**Bylo-li zažádáno o odklad exekuce vyklizením dle zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 86 sb. z. a n., nelze se před rozhodnutím o onom návrhu domáhati odkladu exekuce dle §u 42 ex. ř. vzhledem k zahájenému sporu o nepřípustnost exekuce.**

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, R II 490/23.)

Dne 19. září 1923 zažádal povinný za odklad exekuce vyklizením dle zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 86 sb. z. a n. O návrhu bylo zahájeno řízení a, dříve ještě, než bylo skončeno, podal dlužník dne 9. října 1923 žalobu opoziční a současně žádal za povolení odkladu exekuce. Soud první stolice tomuto návrhu na odklad vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### Důvody:

Napadené usnesení odpovídá zákonu i spisům. Zamítnutým návrhem domáhal se žalobce jako povinná strana odkladu exekuce vyklizením bytu jím používaného. Pokud jde o exekuci vyklizením najatých neb používaných místností, byly podmínky odkladu stanoveny zákonem ze dne 25. dubna 1923, čís. 86 sb. z. a n. Je proto o návrhu na odklad této exekuce rozhodovati jedinečně podle tohoto zákona. Žalobce zažádal již před podáním žaloby a s ní spojeného návrhu na odklad exekuce podle §u 42 ex. ř. o odklad téže exekuce podle uvedeného zákona ze dne 26. dubna 1923, rekursní soud právem nevyhověl pozdějšímu zbytečnému návrhu s poukazem na tento předchozí návrh, o němž bylo zvláště jednáno. Je tudíž usnesení rekursního soudu správné i po té stránce, že pozdější návrh nebyl zamítnut pouze pro tentokráte.

#### Čís. 3374.

Do usnesení sborového soudu první stolice jako soudu rekursního, jímž odmítnuta žaloba pro věcnou nepříslušnost dovolávaného okresního soudu, jest dovolací rekurs přípustným.

Žalobu dle §u 58 vyr. řádu jest podati výhradně na soudě vyrovnávacím. Náleží sem i žaloba, již uplatňuje vymáhající věřitel celou svou pohledávku, ježto vyrovnání přišlo k místu nepřipustnou výhradou zvláštní výhody pro jednotlivé věřitele. Na tom ničeho nemění okolnost, že v žalobě udán prvotní právní důvod pohledávky a požadována byla celá pohledávka, ježto ani kvóta nebyla zaplácena.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, R II 491/23.)

Okresní soud, u něhož byla podána žaloba na zaplacení 2.824 Kč 63 h, zamítl námitku věcné nepříslušnosti pro opožděnost. Krajský soud jako soud rekursní vyhověl rekursu žalovaného a odmítl žalobu pro věcnou nepříslušnost dovolaného okresního soudu, protože jde o žalobu po rozumu §u 58 vyr. ř., pro kterou výlučně příslušným jest krajský soud, jako soud vyrovnávací (§§ 59 a 60 vyr. ř. a §§ 114, 173 konk. ř.). Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### Důvody:

Především nutno po stránce formální řešiti otázku, zda jest dovolací rekurs žalující firmy vzhledem k předpisu §u 45 odstavec první j. n.